

ANDRA SÖNDAGEN I FASTAN

REMINISCERE

Predikotext II Årg Högm Luk 7:36–50. Predikan G Edwardsson, St: Johannes ev-luth församling Yxenhult (ELBK)

»*Vem är denne, som till och med förlåter synder?*» Luk 7: 49

Med dagens texter hör vi om Jesu under. Och det som är viktigt och som tydligt framgår i alla evangeliernas berättelser om Jesu ord och verk, finns också här i dessa texter; nämligen att Jesus är syndares frälsare och hjälpare och att han i denna egenskap bara kan förstås och tas emot i tro. Det är veta svaret på frågan: Vem är den som förlåter synder?.

Liksom den kananeiska kvinnan lär oss detta, så lär oss också kvinnan i Simons hus vem han är som förlåter synder. Det är den tro som söker Kristus och tror honom vara Frälsaren. Att känna Kristus är nämligen att känna hans välgärningar, säger Melanchthon, och säger också med avseende på kvinnan i dagens predikotext: ”Detta var att i sanning känna Messias – att hos honom söka syndernas förlåtelse. Att så tänka om Kristus, att så dyrka honom och omfatta honom är vidare att i sanning tro.” (SKB s. 127) Därför ska vår predikan handla om den rätta tron.

ATT SE VEM KRISTUS ÄR

I. BETYDER EN INSIKT OM SIG SJÄLV

Just sin totala ovärdighet. Detta är viktigt att inse. När människor så att säga utifrån betraktar den kristna tron, så tar de ofta anstöt av att människans väg till Gud inte går genom hennes förtjänster, att Bibeln inte lyfter fram att människan är värdig och vinner sin frälsning hos Gud genom sin goda vilja, sin religiositet. Utan vägen till Gud går genom avslöjande av människan. En negativ väg, en förnedring som kostar på. Den vill människan helst inte erfara. Likväl är detta alldeles nödvändigt. Vi kan inte söka läkedom för skadan om vi inte erkänner den.

I vår predikotext hör vi om Jesu besök hos fariséén Simon och hur detta besök blev. Sannolikt blev det inte vad Simon väntade sig. Han hade såsom en framstående farisée bjudit in Jesus och så kommer också dit en kvinna som till på köpet var en känd syndare och som levde lösaktigt. Vem som var värdig och vem som var ovärdig var för Simon helt klart. Och än mer. Var detta inte också ett bevis för att denne Jesus inte var den profet som det sades om honom. Han borde ju som en profet förstå och inse hurudan denna kvinna var som rörde vid honom. Simon fick många tankar. Han tvivlade på Jesus

I motsats till Simon, fariséén, står kvinnan som i likhet med publiken i liknelsen intet har att berömma sig av. Ja, det är så ställt med henne, att hon är övertygad om att hon i grund och botten är förfärlig. Allt det hon levt i och upplevt och haft sin glädje i, vet hon vara värt Guds vrede och straff. Det finns inget som hon kan åberopa sig på och säga att hon ändock varit en god och kärleksfull människa. Alla hennes gärningar talar ett annat språk. Hon är totalt ovärdig inför Gud och människor.

Så ser situationen ut där i Simons hus. Många människor är där och säkert är det inte bara Simon som helst ser denna kvinna försvinna ur sammanhanget.

Men på samma sätt som i liknelsen om fariséen och publikanen. Det är inte den som menar sig äga någon berömmelse inför Gud, som undfar nåd och kommer rätt. Det är publikanen och kvinnan i texten med de uppenbara synderna. De som var totalt ovärdiga.

Här ser vi att trons början ligger i detta att inse detta förhållande, att ha rätt självinsikt, att inse sin totala ovärdighet, oförmåga, det omöjliga i att göra det verkligt goda, att åstadkomma det som är rätt och rättfärdigt inför Gud. Det erkännandet förstod den kananeiska kvinnan i evangelietexten och det visar också kvinnan här i predikotexten. De visste båda vad lagen säger och hur den dömer. Och då kan ingen människa hjälpa.

Ingen människa allra minst Simon, fariséen, kunde och ville hjälpa synderskan. Men det är inte för att träffa honom som kommer dit. När hon hörde att han var där, gick hon omedelbart dit. Hon kommer för att hon söker Jesus. I stället för att såsom Simon fjärma sig från Jesus och tvivla på honom, kommer hon till Jesus och tror på hans hjälp. Det är den rätta tron. Den går inte till sig själv eller går till andra människor. Utan den går till Kristus.

II. ATT SE VEM JESUS ÄR BETYDER ATT SÖKA FRÄLSNINGEN HOS HONOM

Kvinnan gjorde så, det var därför hon kom till Jesus. Hon kände ryktet om Jesus och säkert sa ryktet inte hela sanningen som sällan rykten gör. Men så mycket stod klart för henne att den ende som hon kunde gå till med sin synd det var Herren Jesus.

Som vi ser av texten var det ingen lätt sak att komma dit. Hon kom ju med sitt erkännande. Hon sa inget, men hennes tårar sa tillräckligt. Men skulle hon uttryckt det i ord så är dagens

Reminiscere de rätta orden: *»Tänk, Herre, på din barmhärtighet, och din nåd, ty de är av evighet. Tänk inte på min ungdoms synder och på mina överträdelse, utan tänk på mig efter din nåd, för din godhets skull, Herre»*

Psalt 25:6

Det är aldrig lätt att erkänna sin synd. Ingen gör det av sig själv. Men när sanningen går upp för människan så har vi detta att lära av denna kvinna. Att gå till Jesus med svår synd.

Många människor går och bär på sin börda. Bördan av synder och ogärningar. De tänker: Kunde jag bara bli kvitt detta på något sätt. Många tänker att tiden som som sägs läka också läker själens sår. Men när det gäller synder som man har begått, så gäller inte den lagen. Synden finns ju där inför Gud. Och den kan varken tid eller gottgörelse taga bort. Det är heller inte så att människan blir kvitt sin synd bara genom att upphöra att göra den specifika synden som hon bär på i samvetet. Synden står med sin skuld kvar.

Alltså går man där år efter år med sin synd och sin skuld djupt rotad längst där inne. Man vågar inte yppa den för någon. På den yttersta dagen ska emellertid alltsammans komma i dagen. Det vågade kvinnan i texten inte vänta på. Och väl det. Det är därför hon går till Jesus med sin syndabörda.

Den rätta tron är alltså inte att gå och dröja med sin synd, vilka tankar jag sen har om Jesus, hur gott jag än tänker om honom, utan den rätta tron den går till Jesus för att få förlåtelse. Den tror det evangelium och goda budskapet att Kristus kommit i världen för att frälsa syndare. Och tar fasta på detta budskap.

Detta är nu inte att taga fel eller att utnyttja Jesus på ett vårdslöst sätt, som säkert Simon tänkte. Utan det är att i sanning känna Jesus, att komma till honom med sina synder. Det är just så han vill att vi ska förstå honom och taga fasta vid hans ord och löfte. Kvinnan kom till Jesus och han hjälpte verkligen henne. Och han lovar också oss: *»Den som kommer till mig, honom ska jag sannerligen inte kasta ut.»* (Joh 6:37)

III. ATT SE VEM JESUS ÄR BETYDER ATT HA SIN GLÄDJE I KÄRLEKEN

Att Jesus säger om kvinna att hon visat stor kärlek, har av många uppfattat så att det berodde på hennes kärlek att hon fick förlåtelse. Men så är inte alls fallet. Jesus säger ju inte Din kärlek har frälst dig, utan *»Din tro har frälst dig»*: Det är tron som omfattade Jesus och som trodde på honom som Frälsare, det var den tron som räddade kvinnan. Men som vi också ser av Jesu liknelse till

Simon: Den som får litet förlåtet älskar också litet, och den som får mycket förlåtet, visar också stor kärlek. Jesu stötte inte bort kvinnan. Han förbarmade sig över henne och förlät hennes synder. Hon fick smörja hans fötter med smörjelsen ur alabasterflaskan som hon hade med sig. Jesus såg detta som en följd av tron och tilltron till honom.

Så följer på den tro som mottager syndaförlåtelse och avlösning i Jesu Kristi namn, glädjen som visar sig i kärlek och trons gärningar. Då är det märkliga att då handlar en människa rätt. Men märk väl. Den är bara genom tron på Kristus som hon så kan handla, tron att hon har frälsningen och nåden genom honom. Då behöver hon inget mänskligt högmod eller människors berömmelse. Vad hon behöver det får hon och har fått och känner att hon därför kan avstå mycket för denne Frälsares och Herres skull.

"Vem är denne som till och med förlåter synder", frågade människorna. Den frågan visade kvinnan att hon visste svaret på. Och du som lyssnar eller läser detta du får på grundval av ordets löften tro detsamma som hon: Att han är din Frälsare som förlåter dig alla dina synder. Då får det också heta om dig: *"Din tro har frälst dig. Gå i frid!"*

Amen!